

Tentamen i Fasta tillståndets fysik, ffy011

Tid och plats: torsdag 16/1, 2014, kl. 08.30-12.30 i M salar.

Examinatorer:

Mats Granath, 7869026, 0723087160, mats.granath@physics.gu.se

Maths Karlsson, 7728038, 0723526106, maths.karlsson@chalmers.se

Hjälpmedel: Beta, Physics Handbook, egen formelsamling på ett A4-blad (fram- och baksidan), typgodkänd räknare eller annan räknare i fickformat dock utan inprogrammerad text eller ekvationer av intresse för tentan.

Bedömning: Kursbetyget är baserat på summan av tentamenspoängen +40 % av duggapoängen. Gränserna är: $10p \leq 3 < 14p$, $14p \leq 4 < 17p$, $5 \geq 17p$.

Rättningsgranskning: Torsdag 6/2, kl 11.45-12.30, rum S3010, Soliden våning 3.

Uppgift 1

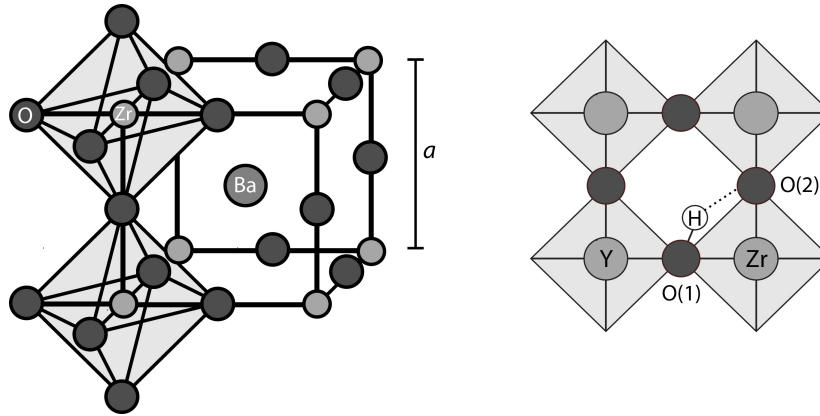
Perovskitstrukturerade material, ABO_3 (A och B är katjoner och O är syre), uppvisar en mängd olika egenskaper beroende på bland annat atomslagen A och B . Ett av de mest kända perovskitmaterialen är $BaZrO_3$, vilket har en kubisk struktur med gitterparameter a (se figur).

- Beskriv strukturen för $BaZrO_3$ med gitter + bas. (1p)
- Vad är koordinationsstalen för Ba, Zr, och O? (1p)
- Då Y^{3+} -joner substitueras med Zr^{4+} -joner i $BaZrO_3$ bildas det O-vakanser i strukturen, som sedan kan fyllas med -OH grupper då man behandlar (annealar) provet i en varm och fuktig atmosfär. Ett (001)-plan i strukturen för den protonledande perovskiten $BaZr_{0.9}Y_{0.1}O_3H_{0.1}$ visas i figuren. Protonen (H^+) är här kovalent bunden till syreatomen O(1), men känner av en svag växelverkan med näst-närmsta syre O(2). Vad kallas bindningstypen (illustrerad som streckad linje)? (1p)
- Vid hög temperatur kan protonen diffundera mellan olika O-atomer, varvid materialet blir protonledande på en makroskopisk längdskala. Protodiffusion kan studeras med inelastisk neutronspridning - men varför inte med inelastisk röntgenspridning? (1p)

Uppgift 2

Lågenergielektroner ($E = 100$ eV) faller in ortogonalt mot (100)-ytan i en enkristall av aluminium. För aluminium gäller: FCC, gitterkonstant $a = 4,05$ Å.

- Beräkna vinkeln mellan normalen och de diffrakterade strålarna. (3p)
- Vilken är den minsta elektronenergi som kan ge upphov till diffraktion? (1p)

Uppgift 3

Antag att vi kan beskriva en metall i fria elektronmodellen. Fermienergin ϵ_F är 10eV.

- Beräkna elektrontätheten. (2p)
- Vid vilken frekvens av infallande ljus blir metallen genomskinlig? (2p)

Uppgift 4

En elementär beräkning av dielektricitetsfunktionen $\epsilon(\omega)$ för en metall ges av en klassisk modell för elektronens förskjutning från jämvikt x : en laddad partikel med laddning $-e$ och massa m accelereras av elektriskt fält $E = E_0 e^{-i\omega t}$ och bromsas av en kraft $-\gamma m \dot{x}$.

- Beräkna elektriska susceptibiliteten $\chi(\omega)$ som ges via polarizationen $P = \epsilon_0 \chi E$ där $P = np$, med $p = -ex$ elektriska dipolmomentet för en elektron och n elektrontätheten. (2p)
- Skriv ner uttrycket för dielektricitetsfunktionen $\epsilon(\omega) = \epsilon_0(1 + \chi)$ och visa att i gränsen stora ω (i förhållande till dämpningen) fås det förenklade uttrycket $\epsilon \approx \epsilon_0(1 - \omega_p^2/\omega^2)$ (1p)
- Strömmen ges av $j = -ne\dot{x}$. Skriv ner uttrycket för (komplexa) konduktiviteten $\sigma(\omega)$. Visa att i gränsen $\omega \rightarrow 0$ fås uttrycket för Drudekonduktiviteten. (1p)

Uppgift 5

Antag ett två-dimensionellt kvadratisk gitter med en atom (en orbital) per enhetscell och gitterkonstant a .

- I en "tight-binding" modell som endast innehåller överlap, amplitud $-t$ (med $t > 0$), mellan närmaste grann-orbitaler visa att bandets dispersion ges av $\epsilon(k_x, k_y) = -2t(\cos(k_x a) + \cos(k_y a))$ (2p)
- Skissa fermiytorerna för tre olika fyllnadsgrader av bandet: 1) nästan tomt, 2) halvfyllt, 3) nästan fullt. (1p)

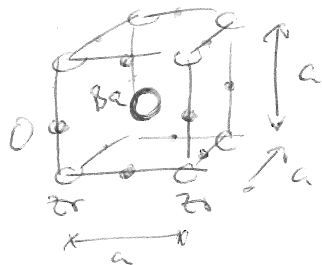
c) Vid halvfyllnad är fermiytan instabil om det finns en liten repulsiv växelverkan. I stället för en metal fås en isolator med antiferromagnetisk ordning.

Vågvektorn \vec{Q} för den antiferromagnetiska ordningen är sådan att den kopplar ett helt segment av fermiytan till ett annat. Vad är \vec{Q} ? Skissa antiferromagneteten i reella gittret genom att rita riktningar på elektronens spinn. (1p)

Lycka till!
Maths och Mats

UPPGIFT 1

Perovskitstruktur ABO_3 (typ $BaZrO_3$)

a) Struktur = gitter + bas

Enkel kubiskt

$$\left\{ \begin{array}{l} Ba: (\frac{1}{2} \frac{1}{2} \frac{1}{2}) \\ Zr: (000) \\ O: (\frac{1}{2} 00) (0 \frac{1}{2} 0) (00 \frac{1}{2}) \end{array} \right.$$

b) Koordinatstal = # närmaste grannar

$$Ba: 12$$

$$Zr: 6$$

$$O: 2$$

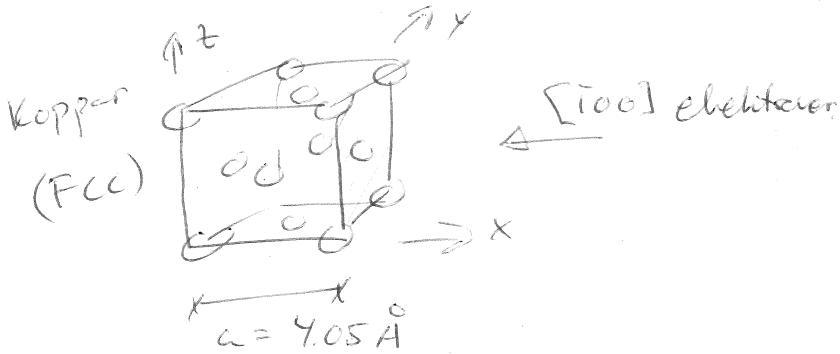
c) Vätebindning

d) Röntgenljus (fotoner) sprider mot elektroner, spridningsamplituden ökar med antalet elektroner kring atomer. En proton (H^+) har ingen elektroner \Rightarrow svag/ingen spridning

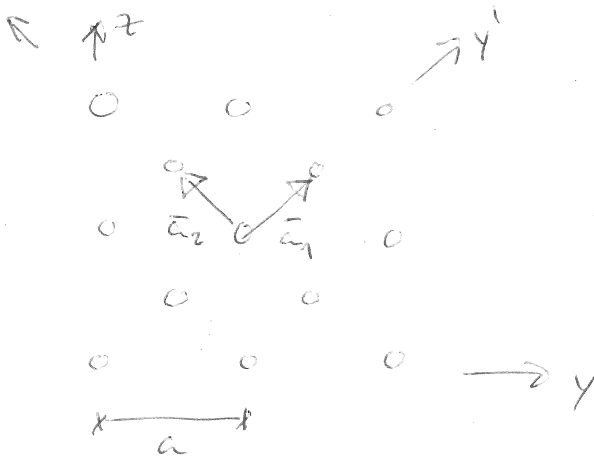
Neutroner växelverkar med atomers kärnor, spridningen mot H -kärnor är osedvanligt stark.

Lågenergisdiffraktion (LEED)

$E = 100 \text{ eV} \Rightarrow$ låg energi, stor våglängd \Leftrightarrow Diffraktion i 2D

(100) -ytan sedd uppifrån.

STRUKTUR

Kvadrattvett gitter med basvektorer

$$\begin{cases} \bar{a}_1 = \frac{a}{\sqrt{2}} \hat{y}' \\ \bar{a}_2 = \frac{a}{\sqrt{2}} \hat{z}' \\ \bar{a}_3 \rightarrow \infty \hat{x} \end{cases}$$

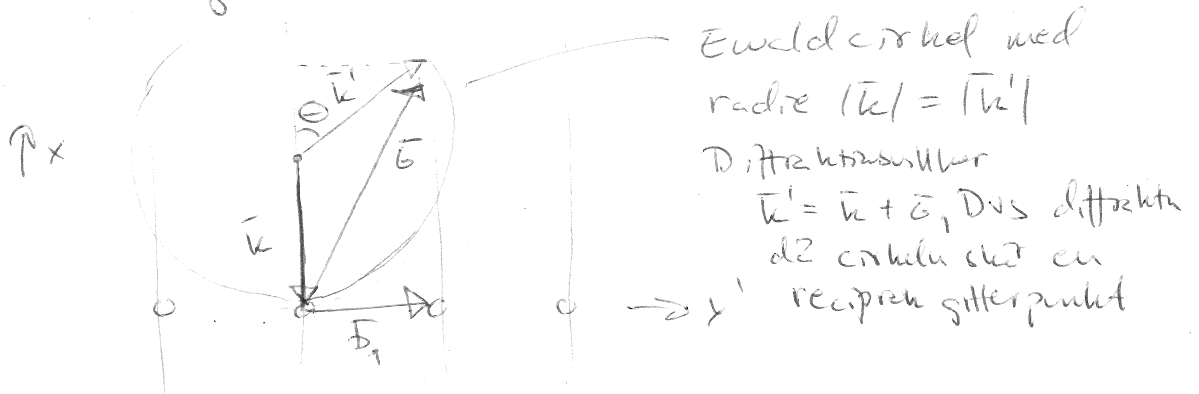
\Rightarrow Reciprokt gitter med.

$$\begin{cases} \bar{b}_1 = \frac{2\pi\sqrt{2}a}{a} \hat{y}' \\ \bar{b}_2 = \frac{2\pi\sqrt{2}a}{a} \hat{z}' \\ \bar{b}_3 \rightarrow 0 \hat{x} \end{cases}$$

Dvs. reciproka stavar i x -riktningen

Betrachte ett snitt läng AA' , dvs vih upp
gitteret läng AA' -axeln.

$$\vec{b}_1 = \frac{2\pi\sqrt{2}}{a} \hat{y}' \Rightarrow |\vec{b}_1| = \frac{2\pi\sqrt{2}}{a}$$

Enligt figur: $\sin\theta = \frac{|\vec{b}_1|}{|\vec{k}|}$

$$\frac{\hbar^2 |\vec{k}|^2}{2m} = E = 100 \text{ meV} \Rightarrow |\vec{k}| = \frac{\sqrt{2mE}}{\hbar} = 5.13 \text{ \AA}^{-1}$$

$$|\vec{b}_1| = \frac{2\pi\sqrt{2}}{a} = 2.19 \text{ \AA}^{-1}$$

a) $\Rightarrow \sin\theta = \left(\frac{2.19}{5.13}\right) \Rightarrow \underline{\underline{\theta = 25.3^\circ}}$

b) Minsta eleltronenergi som kan ge diffraktion?

$$E_{\min} = \frac{\hbar^2 |k_{\min}|^2}{2m}$$

Gränsvärdet för diffraktion ges av $|k_{\min}| = |\vec{b}_1| = 2.19 \text{ \AA}^{-1}$

$$\Rightarrow E_{\min} = \frac{\hbar^2}{2m} \cdot (2.19 \text{ \AA}^{-1})^2 = \underline{\underline{18.26 \text{ eV}}}$$

Alternativ lösning

Reellt gitter

Kvadratisk gitter
med gitterparameter a

$$\begin{cases} \bar{a}_1 = a \hat{y} \\ \bar{a}_2 = a \hat{x} \\ \bar{a}_3 \rightarrow \infty \end{cases}$$

+ Bas $(0,0)$
 $(\frac{1}{2}, \frac{1}{2})$

Reciprokt gitter

$$\begin{cases} \bar{b}_1 = \frac{2\pi}{a} \hat{y} \\ \bar{b}_2 = \frac{2\pi}{a} \hat{x} \\ \bar{b}_3 \rightarrow 0 \hat{x} \end{cases}$$

Reciprokt transversvektor

$$\bar{G}_{kl} = k \cdot \bar{b}_1 + l \cdot \bar{b}_2 = \frac{2\pi}{a} (k \cdot \hat{y} + l \cdot \hat{x})$$

Struktur faktorn: $S_{kl} = \sum_{j=1}^3 f_j e^{-i \bar{G}_{kl} \cdot \bar{r}_j}$

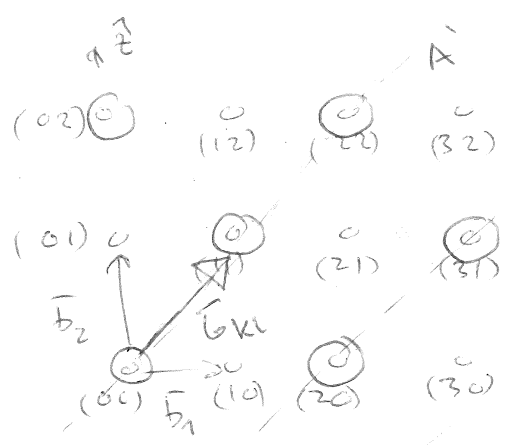
$$\begin{cases} \bar{r}_1 = 0 \\ \bar{r}_2 = \frac{a}{2} \hat{y} + \frac{a}{2} \hat{x} \end{cases}$$

$$\Rightarrow S_{kl} = f (1 + e^{-i \pi (k+l)}) = \begin{cases} 2f, & k+l = \text{jämnt tal} \\ 0, & k+l = \text{udda} \end{cases}$$

\Rightarrow Diffraction för $(kl) = (11), (02), (20), (22)$ osv.

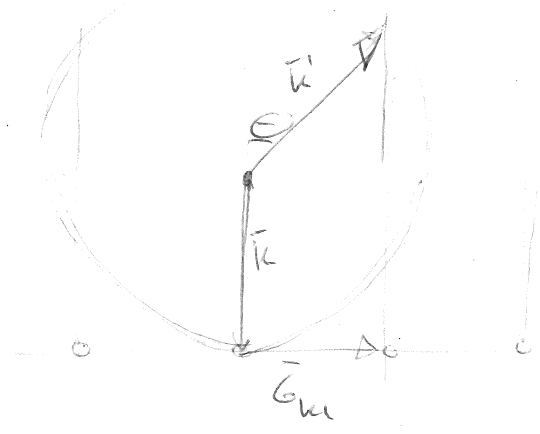
Det reellvärda gitter ges av:

(Vi känner igen sviten från den andra lösningen)

A

Vik upp längs AA'

Elastisk sprängning
 $|\bar{k}| = |\bar{k}'|$

Minst $|\bar{G}_{kl}| = |\bar{G}_{ll}| = \frac{2\pi V_2}{a}$

$\Rightarrow \sin \theta_{min} = \frac{|\bar{G}_{ll}|}{|\bar{k}|} \Rightarrow G_{min} = \frac{2\pi V_2 / a}{|\bar{k}|}$

$|\bar{k}|$ som min, dvs $|\bar{k}| = \frac{\sqrt{2mcE}}{h} = 5.13 \cdot \text{\AA}^{-1}$

$\Rightarrow \theta_{min} = 25.3^\circ$

3

a)

$$\epsilon_F = \frac{\hbar^2}{2m} (3\pi^2 n)^{2/3} = \frac{\hbar^2 k_F^2}{2m}$$

där n är elektrontätheten

$$k_F = \sqrt{\frac{2mc^2 \cdot \epsilon_F}{\hbar^2}} = 1.6 \text{ \AA}^{-1}$$

$$n = \frac{1}{3\pi^2} k_F^3 = 1.4 \cdot 10^{23} \text{ cm}^{-3}$$

b) dielektricitetsfunktionen (för stora ω):

$$\epsilon_r \approx 1 - \frac{\omega_p^2}{\omega^2}$$

ljus kan propagera i metallen

då $\epsilon_r > 0$ (dvs reellt brytningsindex)

$$\omega \gg \omega_p = \sqrt{\frac{ne^2}{m\epsilon_0}} = \left[\alpha = \frac{1}{137} \cdot \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0 \hbar c} \right]$$

$$= \sqrt{n c^3 \cdot \frac{4\pi\epsilon_0}{m c^2} \alpha}$$

$$\approx 1.37 \cdot 10^{16} \text{ rad/s}$$

$$\approx 2.1 \cdot 10^{16} \text{ rad/s}$$

för (vinkel)frekvenser $\omega \gg \omega_p$

dvs $\sim 10 \text{ eV}$

blir metallen genomskinlig

Note, there was an error in the text, should be $m\dot{x}$ with γ a rate

4)

RF. $m\ddot{x} = -m\gamma\dot{x} - e\vec{E}$

a)

$$\vec{E} \sim e^{i\omega t}$$

$$\Downarrow x \sim e^{-i\omega t}$$

not, ~~mix~~
if done according to conventional meaning of γ

$$-m\gamma(\omega^2 + i\gamma\omega) = -e\vec{E}_0$$

$$\therefore x = \frac{e\vec{E}_0}{m(\omega^2 + i\gamma\omega)}$$

$$P = \frac{-ne^2\vec{E}_0}{m(\omega^2 + i\gamma\omega)} \Rightarrow \chi(\omega) = \frac{ne^2}{m\epsilon_0} \left(\frac{1}{-\omega^2 + i\gamma\omega} \right)$$

$$= \frac{\omega_p^2}{-\omega^2 + i\gamma\omega}$$

b)

$$\epsilon(\omega) = \epsilon_0(1 + \chi) =$$

$$= \epsilon_0 \left(1 - \frac{\omega_p^2}{\omega^2 + i\gamma\omega} \right) \xrightarrow{\text{lossy}} \epsilon_0 \left(1 - \frac{\omega_p^2}{\omega^2} \right)$$

c)

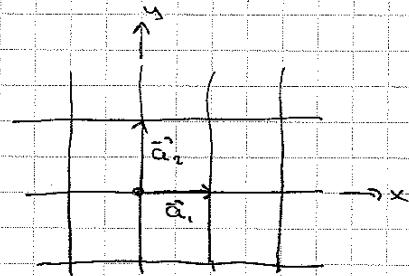
$$\vec{j} = -ne\dot{x} = \frac{ine^2\omega\vec{E}_0}{m(\omega^2 + i\gamma\omega)} = \sigma(\omega)\vec{E}_0$$

$$\sigma(\omega) = \frac{ne^2\omega}{m(\gamma\omega - i\omega^2)}$$

$$\xrightarrow{\omega \rightarrow 0} \frac{ne^2}{m\gamma} = \frac{ne^2\tau}{m} \quad \text{dvs Drude}$$

med $\tau = 1/\gamma$ är kollisionstiden.

5

$$\vec{a}_1 = a \hat{x}$$

$$\vec{a}_2 = a \hat{y}$$

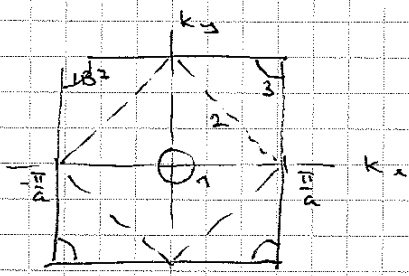
4 grannar
 $\vec{k} = (k_x, k_y)$

a)

$$\Sigma_{\vec{k}} = -t \left(e^{i\vec{k} \cdot \vec{a}_1} + e^{-i\vec{k} \cdot \vec{a}_1} + e^{i\vec{k} \cdot \vec{a}_2} + e^{-i\vec{k} \cdot \vec{a}_2} \right) =$$

$$= -2t (\cos k_x a + \cos k_y a)$$

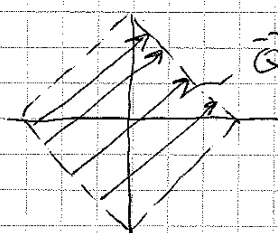
b)

- 1) nästan tomt band
 $\Sigma_F \approx -2t \Leftrightarrow k_x \approx 0$
 $k_y \approx 0$
- 2) halvfyllt
 $\Sigma_F = 0 \quad k_y = \pi - k_x$
- 3) nästan fullt:
 $\Sigma_F \approx 2t \quad k_x \approx \pi$
 $k_y \approx \pi$

c)

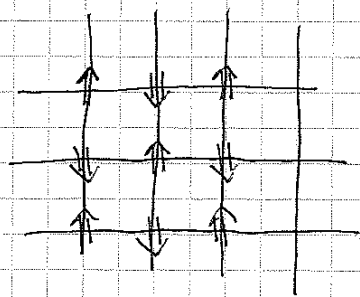
halvfyllt

$$\vec{Q} = \left(\frac{\pi}{a}, \frac{\pi}{a} \right) \quad \sigma = \begin{pmatrix} \pi & 0 \\ 0 & \pi \end{pmatrix}$$

vågvekt: $\vec{Q} = \left(\frac{\pi}{a}, \frac{\pi}{a} \right)$ svarar mot en våg med våglängd $\lambda_x = \lambda_y = 2a$

I reella rummet antiferromagnet:

$$e^{i\vec{Q} \cdot \vec{r}_j} = \pm 1$$

